

Publicerad 2013-08-29 17:59 av Ewa-Britt Nilson

Min Maria S är guld!

Jag väntade på att släktingarna skulle komma, jag hade lovat dem att jag skulle baka Kronans kaka. Den hade jag bakat många gånger, och den blev alltid så god och bra.

Kakan började att bli färdig i ugnen, någon minut kvar bara, då ringde telefonen, jag trodde det var släktingarna, det var det inte, det var Maria S...

Vi pratades vid i några minuter, då ringde tiduret, kakan var klar, jag vände den upp och ner på ett fat, tog bort formen, då var det ett stort hål i mitten av kakan, oj sa jag till Maria S, men sa hon lägg lite frukt i hålet, säger nå'n något så säg bara att du ändrade dig och gjorde en savaräng...

Jag tog ett päron och skar i skivor och fyllde upp hålet med dem, de som blev över la jag runt om. Då såg den precis hel ut... Från översidan ja, men jag undrade så klart över undersidan hur den skulle hålla att skära i...

En liten stund senare dök släktingarna upp jag höllde upp kaffe och tittade på kakan den verkade ha krympt ihop, jag bjöd dem ta, jag tog sen av kakan, hålet syntes inte till, helt plötsligt hade jag en hel kaka... Men vart tog hålet vägen...

Och de sa, är detta Kronans kaka?
Den smakar ju mer som savaräng!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten